

проливатъ неповиннѣтъ кръвъ. Евреите имали сѣкого законъ предъ очите си, и слѣшали винаги пророческите поученія, но пакъ было въ голѣмѣ темнотѣ. Ето чи не е было причина пророците за темнотѣтъ на елините, но причината е тѣзи: защото не вѣше оци дошелъ христосъ на землатѣ, който е свѣтлинѣ на сѣкого чловѣка, дѣто са ражда на свѣта: но гледаме чи и когато былъ христосъ на землатѣ, пакъ была тѣа градина не доброплодна: защото апостолъ Филипъ толко време былъ съ христа, но когато рекалъ христосъ на апостолатѣ, какъ е единосѣиенъ съ отца, тога Филипъ като малко дѣте, рекалъ: учителю! покажи ми отца плотски. На което христосъ мѣ отговорилъ жалостно: Филипе! толко време самъ съ васъ, и какъ дѣмашъ да ти покажа отца? не вѣрвашъ ли какъ азъ самъ ко отца и отецъ въ мене. И който е видѣлъ мене, видѣлъ е и отца моего. Ето сватите апостоли сѣкого ходѣли слѣдъ христа, но пакъ не раздѣмѣвали дѣрѣ, какъ той е исполненіето на пророците: понеже не знааха писаніето, какъ трѣбъ да умре и да възкръсни, за това са и развѣрѣха, когато хванаха (уловиѣха) христа да го мѣчатъ. И доде не вѣха пріали свѣтаго дѣха, страха и сѣмненіето (шѣпето) никога не излѣзваше отъ срѣцето имъ. А на днешнѣмъ день като са облекли съ всемогѣшатѣ силѣ на свѣтаго дѣха, тогава не само Евреите, но нити сичкѣи свѣтъ можа да ги отвѣрни отъ христоватѣ любовь: защото отъ еврейските сѣборища ги гониха, предъ царѣ и владѣтели ги водиха, виѣха ги, и мѣчиха ги, на кръстъ ги распѣха, но тѣ сичкото гърпѣха леко и не го имаха за нищо.

Христосъ имъ дѣмаше предъ своето распатіе: имамъ оци много да ви хортѣкамъ, но не можете сега да го носите. Кога доди на васъ дѣха истинѣи, той ще ви налчи на сѣком истинѣи. Ето причината, защо са были ходѣли въ темнотѣ изычниците, и Евреите: защото не вѣше оци прокоденъ дѣха свѣтѣи на землатѣ, и не вѣше христосъ прославленъ. За това и христовата градина вѣше потемнена безъ този прохладителнѣи вѣтръ (безъ свѣтаго дѣха).

Апостолъ Павелъ былъ най голѣмѣ гонитель на христіанете, и мразелъ христовото име, но като го просвѣти божіата благодать, когато отиваше въ Дамаскъ да гони христіанете, послѣ толко возлюбилъ (обыкналъ) христа, цѣто не можаше да го раздѣли отъ него нити смѣръ, нити животъ, нити дѣлга нѣкомъ работа на свѣта.

Маріа Египетская была най грѣшна блѣдница на свѣта, но като стола въ цѣрква предъ иконѣтъ на свѣтаа богородица, тога са разгорѣло срѣцето ѣ, отъ благодатѣръ на свѣтаго дѣха, и тѣса часъ пролала слъзы като рѣка. А послѣ живѣла на свѣта най воздержно и добродѣтелно. А който нѣма благодатѣтъ на свѣтаго дѣ-